

התאחדות הסטודנטים בישראל

פרוטוקול ישיבת נשיאות

9/07/2012

באוניברסיטה העברית, הר הצופים, ירושלים.

שעת פתיחת הישיבה: 17:00

נוכחים:

איציק שמולי: יו"ר התאחדות הסטודנטים בישראל
שי שחף: יו"ר אגודת הסטודנטים במרכז האוניברסיטאי אריאל
ליטל וייס: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת אורנים
נתי חסון: יו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטת בן גוריון
דנה שיפר: יו"ר אגודת הסטודנטים במרכז ללימודים אקדמיים.
רמי רוזן: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת עמק יזרעאל
ניצן בלנק: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת וינגייט
יוסי שלום: יו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטת חיפה
אסף אזולאי: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת רופין
שחר עבוד: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת בית ברל
רועי עזרא: יו"ר אגודת הסטודנטים המרכז האקדמי למשפט ועסקים רמת גן
גיא שריקי: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללה למנהל
אינה ברנבורג: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת שנקר
אדי רבין: יו"ר אגודת הסטודנטים במכון הטכנולוגי חולון
יאיר הראל: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללה האקדמית ת"א-יפו
גיל עציון: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת כנרת
אלקנה אורברך: יו"ר אגודת הסטודנטים במכון לב

מאיה כנרתי: יו"ר אגודת הסטודנטים בצלאל

אסף כהן: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת צפת

אורון מזרחי: יו"ר יוצא אגודת הסטודנטים במכללת שנקר

יפית דרי: יו"ר אגודת הסטודנטים המרכז האקדמי אונו

תמר מייבום: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת תל חי

אביתר חוגג: יו"ר יוצא אגודת הסטודנטים במכללת ספיר

אורי רשתיק: יו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטת תל אביב

איתי גוטלר: יו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטה העברית

גדי דומב: יו"ר אגודת הסטודנטים במרכז הבינתחומי

כתבי הצבעה:

היות דויד: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת קיי, (לאחר קבלת החלטה משותפת עם נציגי אזור דרום).

ליאור צואלה: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת שערי משפט (לאחר קבלת החלטה משותפת עם נציגי אזור מרכז).

נעמי שטראוס: יו"ר אגודת הסטודנטיות במכללת אמונה, (לאחר קבלת החלטה משותפת עם נציגי אזור ירושלים).

חן לבקוב: יו"ר אגודת הסטודנטים במרכז האקדמי ויצו חיפה, (לאחר קבלת החלטה משותפת עם נציגי אזור חיפה): בעד.

אלעד דעי: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללה האקדמית להנדסה סמי שמעון, מייפה את כוחו של איציק שמולי.

לירון פוליצר: יו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטת בר אילן, מייפה את כוחו של אורי רשתיק.

קורין שירה בכר: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת לוינסקי, מייפה את כוחו של אורי רשתיק.

אסף זינגר: יו"ר אגודת הסטודנטים בטכניון, מייפה את כוחו של יוסי שלום.

רון גלבוט: יו"ר אגודת הסטודנטים והסטודנטיות במכללת סמינר הקיבוצים, מייפה את כוחו של איציק שמולי.

ישראל אליוביץ': יו"ר אגודת הסטודנטים הקריה האקדמית, הקמפוס החרדי אור יהודה, מייפה את כוחו של איציק שמולי..

שי גולן: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללה האקדמית נתניה, מייפה את כוחו של איציק שמולי.

ליאור אלהרר: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללה האקדמית גליל מערבי, מייפה את כוחו של איציק שמולי.

טל דהן: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת אחוה, מייפה את כוחו של איציק שמולי.

ליאור קאופמן: יו"ר אגודת הסטודנטים במכללת אורט בראודה כרמיאל, מייפה את כוחו של רמי רוזן.

נוספים:

עו"ד עדי שחר: יעוץ משפטי ההתאחדות

קרן ראובן: מבקרת חיצונית להתאחדות

אסף כהן: יו"ר ועדת ביקורת

נעם וייצנר: מנכ"ל התאחדות הסטודנטים בישראל

עמיחי גרין: ראש מחלקת מחקר התאחדות הסטודנטים בישראל

רועי רובר מונקה: גזבר התאחדות הסטודנטים בישראל

יובל בדולח: רמ"ד מעורבות חברתית התאחדות הסטודנטים בישראל

גלעד ארדיטי: רמ"ח מנהל ותכנון באוניברסיטת תל אביב

דין:

אסף כהן (ביקורת): (בודק נוכחות נציגים) יש מניין חוקי.

איציק שמולי: יש שני נושאים על סדר היום, אחד זה הצבעת הבחירות ליושב ראש ההתאחדות, לפני זה אני אגיד לכם מה אני מתכוון לעשות בכהונה הבאה, כמובן שתוכלו לשאול שאלות ואחרי זה נעבור להצבעה. אבל הסיבה המרכזית להתכנסות היום זה המשך ישיר לפעם שעברה, על מנת לדבר על המחאה החברתית. אנו מאוד חזק במחאה של השוויון בנטל. אני חושב שאם למישהו היה ספק אז בסוף שבוע האחרון הסטודנטים היו שם והיו שם בענק. בניגוד להפגנות האחרונות שהראו בעיקר חולשה ולא עוצמה, הצטרפו הסטודנטים ובוו! ישר הגיעו 30 אלף איש. הגיעו אלפי סטודנטים מכל הארץ מכל מיני מקומות, גם מדרום ובעיני זה בדיוק המקום שאנו צריכים להיות. יחד עם זאת יש דברים שרואים במציאות הישראלית, המדינה לא מחכה להתאחדות הסטודנטים ויצא לנו ששני תהליכים שאמורים להיות מנוגדים של בחירות ושל מאבק חברתי או מאבק ציבורי קורים בעת ובעונה אחת וזו מורכבות שנצטרך להתמודד איתה. בכל מקרה הדיון על המחאה החברתית ועל המחאה של השוויון בנטל נעשה אותה אחר כך כי אני רוצה לשים את הבחירות בצד. אני אגיד לכם כמה מילים על

הקדנציה שחלפה וגם על הקדנציה הבאה ואיך אני רואה אתכם, את הגוף הזה ואת הכהונה שלי כיו"ר התאחדות. אשתדל לעשות זאת בקצרה ולא בנאומים מייגעים אך בכל זה חשוב לשים זאת על השולחן באופן ברור.

אני חושב שהקדנציה האחרונה שעשינו, השנתיים האחרונות, אני חושב שזו קדנציה שאפשר להגדיר אותה כלא פחות מהיסטורית, אולי חסרת תקדים בשישים שנות קיומה של ההתאחדות. אני חושב שבתחום רווחת הסטודנטים הישגים הם חסרי תקדים, גם בתחום האקדמי וגם בתחום הרווחה. בתחום האקדמי היו הטבות רבות שהעברנו בחקיקת משנה לסטודנטים במילואים וסטודנטיות בהריון, הרחבנו את חוק זכויות הסטודנט, טיפלנו בתשלומים הנלווים, פשוט עצרנו את ההשתוללות של המוסדות בתחום הזה. אני חושב שתפסנו אחיזה יפה בפורומים המשפיעים ביותר, הן במל"ג והן בועדת החינוך, ובאמצעותם אנו מצליחים לקדם בצורה מרשימה מדיניות פרו-סטודנטיאלית. צריך להזכיר תמיד שאנו מצליחים לשמור בצורה איתנה על הוטו שלנו מול הממשלה בעניין שכר הלימוד, וכל הניסיונות הגלויים והסמויים לגעת בעניין הזה כשלו כישלון חרוץ. אנחנו כמובן נשאר ערניים על המשמר. בעולם האקדמי יש עוד הרבה מה לעשות כדי לשפר את התנאים אך האחיזה שהשגנו תאפשר לנו גם בקדנציה הבאה לקדם סטודנטים בעלי צרכים מיוחדים מסיבות שונות כמו ליקויי למידה או מיעוטים כאלו ואחרים שאין ספק שהגוף הזה צריך לקדם דברים גם עבורם. בתחום רווחת הסטודנטים הצלחנו בשנתיים החולפות להביא להישגים חסרי תקדים שלא היו מעולם, חמישים אחוז בתחבורה ציבורית ומעונות שיגיעו, הגבלת התשלומים הנלווים, הטיפול המתמשך בתשלומי הארנונה של סטודנטים ועוד. התהליכים לשם כך קורים. וכמובן הוטו על שכר הלימוד. יש כל הזמן ניסיונות ובחינת הגבולות האם אנו מוכנים לדבר על שכר הלימוד ואני מזכיר שיש וטו ולאף אחד לא כדי להתעסק עם הסטודנטים בנושא הזה כי זה מקום שנהיה חייבים לנהל עליו דיאלוג, ואף אחד לא יכול לכפות על הסטודנטים דבר בנושא זה. אחרי הקדנציה הזאת אני צופה שההתאחדות כן תיכנס למאבקים על שכר הלימוד כי האקדמיה לא תוכל לממש את תוכנית החומש ואני חושב שכן יעשה ניסיון להתעסק עם הסטודנטים ואני חושב שאחד האתגרים זה להיות מוכנים ליום זה.

אני חושב שמעבר להישגים הסטודנטים מה שאפיין את הקדנציה האחרונה הייתה שפתאום הסטודנטים משפיעים על סדר היום בישראל. פתאום המילה "סטודנט" לא רק מזכירה מאבקים על שכר הלימוד, אני בטוח כשאתם אומרים את תפקידכם נושאים אליכם עיניים ואני חושב שזה מגיע מהקיץ שסימן יותר מכל את הקדנציה הזאת שבו הסטודנטים הפסיקו להסתכל רק על עצמם ועל טובתם ועל דאגה לזכויות שלהם ובהחלטה הכי קריטית העדיפו אחרים. אני מזכיר לכם שראש הממשלה הציע לנו כל מה שיכלנו לחלום עליו והנשיאות הזו הצביע כמעט פה אחד שאנו דוחים את כל ההטבות כדי להמשיך להיאבק במאבק החברתי, ובעיני זה דבר גדול כי הגוף הזה לא יכול להיות רק ועד העובדים של הסטודנטים אלא קודם כל הארגון החברתי הכי חשוב במדינת ישראל. ואם הגוף הזה ידאג מעתה ואילך רק להנחות בתחבורה הציבורית לסטודנטים מידת הלגיטימציה של הגוף הזה תישחק. הדברים גם אינם עומדים בסתירה אלא בהשלמה: הדאגה לסטודנטים היה ונשאר לחם חוקנו אבל בצד זאת אנו חייבים לממש את התפקיד החברתי שלנו כסטודנטים ולשפר את החברה שבה אנו חיים. המטרות האלה כאמור מזינות האחת את השנייה- בגלל שההתאחדות והאגודות נמצאות במקום ציבורי מאוד גבוה פתאום כל דלתות הממשלה נפתחות, ההטבות מתחילות להגיע גם בלי שביקשנו ואני חושב שזה משהו שחייבים לשמור עליו, לשים את הסטודנטים בראש המאבקים. יש הרבה מאבקים

שקורים וזה נובע מהמהלכים שעשינו בקיץ האחרון אז אני חושב שהיום הרבה ישראלים חושבים שהם יכולים לעשות שינוי. זו המתנה הגדולה ביותר שהעניקו הסטודנטים לחברה הישראלית בשנה האחרונה- הצלחנו להדביק את הישראלי הממוצע בלהט שלנו ובאמונה שלנו שאפשר לשנות אם יש מספיק אנשים שמאמינים בכך ופועלים לשם כך. והאמונה הזאת של הישראלים פתאום- זה הישג חשוב אך ובסיס טוב לפעולה בהמשך. פתאום הרבה מבינים שיכולים לעשות שינוי והתחברו ללגיטימציה שיש לנו תראו איזה פוטנציאל יש לנו ואיזה מהפכות גדולות אפשר לעשות. אגיד עוד משפט על המהפכה החברתית. המהפכה החברתית האחרונה הראתה מה גדול כוחם של הסטודנטים, מי שהחזיק את המאבק הזה היו אגודות הסטודנטים ובעיקר אלה בפריפריה. עצם העובדה שהצלחתם לקחת את מחאת הדיור מרוטשילד ולהפוך אותה למחאה כללית, המחאה לא הסתכמה בדיור אלא בעוד נושאים כואבים בחברה הישראלית. אני יודע כמה קשה היה להחזיק את האוהלים וכמה קשה היה להתמודד עם חלק מהאנשים ובכל זאת אני חושב שהקיץ האחרון גם ברמה הלוקאלית שלכם אני חושב שהפגנות ענקיות היו גם בבאר שבע וגם בחיפה, ובכל הארץ ואני חושב שרק עוד כמה שנים נוכל להבין איזה דבר גדול עשינו. בצד המחאה החברתית הגדולה היינו שותפים לעוד מאבקים של העובדים הסוציאליים ובדאגה לזכויות של העובדים, בעיקר של עובדי החינוך, המאבק על עובדי הקבלן ויש עוד רשימה מאוד ארוכה- מאבק שישניסקי, מאבק האברכים ועוד. וכמובן המאבק על השוויון בנטל, אני מזכיר שזה היה המאבק הראשון של הקדנציה החולפת, מאבק שלאחר כמה ימים מיום היבחרי כבר היו 9000 סטודנטים בירושלים ובעיני זה המקום שבו צריכה להיות התאחדות הסטודנטים. ואני מתחייב לזה גם עכשיו, הסטודנטים חייבים להיות פקטור מאוד דומיננטי בכל הקשור לסדר היום הציבורי. הסטודנטים חייבים להשפיע על הנאמר בסדר היום. בצד זה אם ההתאחדות לא תדע להיות בראש החץ של המאבקים החברתיים בישראל מידת הלגיטימציה שלה תלך ותישחק. הבטחתי לכם לפני כשנתיים שתוך זמן קצר נצליח להפוך את ההתאחדות לפקטור דומיננטי שמשפיע על סדר היום הציבורי באמירות שלו ובמעשים שלו. אני חושב שהצלחנו בכך יחד בצורה מרשימה.

אני חושב שברמה מקצועית כלכלית עשינו תהליכים חשובים מאוד, גם המהלך באיסתא, זה מהלך שבועז התחיל אותו ולמעשה הפסקנו להתעסק במה שסטודנטים לא צריכים להתעסק פה. הסטודנטים לא בחרו אותנו כדי לנהל חברות אלא כדי לדאוג לרווחתם ולהוביל מהלכים חברתיים. לכן, לגישתי, בכל הקשור לפן הכלכלי עלינו לנקוט בגישה שמרנית יותר- להיעזר באנשי מקצוע מעולים ומנוסים שיסייעו לנו בניהול השוטף. כמובן שהדבר לא מוריד כהוא זה מהאחריות שיש עלינו כבעלי מניות, אבל אני חושב שהכנסת דירקטורים מקצועיים במקום סטודנטים בדימוס לדירקטוריון איסת"א למשל הוכיחה את עצמה כמהלך ראוי ונכון.

הפכנו את ההתנהלות למקצועית יותר. זה תהליך שקרה באיסתא וגם באלחון שהוקם דירקטוריון מקצועי והמהלך האחרון של מכירת חלקנו בסוכנות הביטוח של מאסטר ביט. היה קל מאוד ליושבי הראש לדורותיהם להמשיך ולהחזיק אותה מטעמים שונים אך אני חושב שבקדנציה הזאת היה לכולנו מספיק אומץ, חכמה ומנהיגות לחתוך את הדבר הזה. פשוט כי זה לא נכון לאינטרס הסטודנטיאלי.

אני חושב שאי אפשר לא להתייחס למה שקורה בשבועות האחרונים, בעיני העובדה שאני מתמודד יחיד היא קצת מטעה כי במערכת הבחירות הזו נחצו כללים וקווים שלא נחצו מעולם זו מערכת הבחירות הרביעית שבה אני לוקח חלק. זה פעם ראשונה שיו"ר נבחר לכהונה שניה והתנהגות כמו שהייתה

בשבועות האחרונים לא הייתה מעולם וזה דבר שאני לא אפשרתי אותו ואני גם לא יאפשר אותו פעם הבאה. בעיני אי אפשר להתעלם מן העובדה שזה גוף פוליטי עם אנשים בעלי שאיפות פוליטיות אבל בסופו של יום אנו לא מייצגים רק את עצמנו אלא גם סטודנטים וכשפוגעים בהתאחדות זו פגיעה באינטרס המשותף של כולנו. אני בטוח שחלק מהרעשים קיבלו ביטוי גם בקמפוסים ובעיני הדבר הזה הוא בלתי נסלח. אני חושב שזה הרבה מעבר לרמה האישית כי אני היום כנראה קצת מתחרט על הבחירה שעשיתי ועל האמון שנתתי, ונתתי אמון במקום שלא היה קל לי לתת אמון לאור רקורד לא מפואר של נאמנות אצל מי שהיה סגני, אבל אני חושב שמעבר לקושי האישי שלי אני לא חושב שמה שנעשה זה דבר הגון. אני חושב שזה אפילו דבר די צבוע. ההתמודדות לתפקיד הייתה צריכה להיעשות במגרש הפוליטי באופן לגיטימי וכשראה אדון עפרי שאין לו תמיכה מאף אגודה החליט "לשרוף את המועדון" בבחינת אחרי המבול. הדבר התמוה הוא שכל הדברים הם תמיד כאן על השולחן וכל השנתיים האחרונות לא שמעתי נימה של ביקורת או טענה על חלק מהדברים השקריים שפורסמו בחלק מאמצעי התקשורת. אדרבא, תפתחו את הפרוטוקולים ותראו שהוא הצביע בעד כל ההחלטות האלה. גם אתם- ובקדנציה האחרונה 90 אחוז מההחלטות התקבלו כמעט פה אחד. אז בעיני לא יכול להיות שבן אדם שמצביע בעד ההחלטות אחרי זמן מה בגלל אינטרסים מאוד ברורים הוא בוחר ללכת לעיתונות ולהגיד דברים אחרים לגמרי שרובם שקריים והזויים. פשוט עלילה.

אני איש חזק ואני אעמוד בתחקירים שקריים ובדברי שטנה ובלע כי יש לי את האמת שלי ואני קם איתה כל יום בבוקר עם תחושת משמעות. לכן הדברים האלה לא יזיזו אותי מילימטר ואם יש משהו שכן חורה לי זה עד שההתאחדות הגיע למעמד ציבורי מאוד גבוה ויש מי שניסה לחבל בזה ולא הצליח. סך הכל זה היה מי שהיה יד ימיני אבל אתם יודעים אפילו ביד ימין בריאה לפעמים גודל נמק וצריך לגדוע אותו. לטעמי הפרשה סגורה וחתומה ואני שמח ששמים אותה מאחורינו. היום באופן רשמי יש עדין סגן יו"ר והוא נפקד-נעדר, פשוט נעלמו עקבותיו אחרי המהלכים הנפסדים האחרונים שעשה, אך מבחינתי אין סגן יו"ר ומי שמתפקד בתפקיד זה בפועל כרגע הוא נועם. לא כמינוי פוליטי אלא כמי שמלווה אותי הכי הרבה זמן בהתאחדות. מי שממלא את מקומו של נועם זה כפי שהודעתי לכם עמיחי. אני שמח שעפרי בחר שלא להראות את פרצופו כאן יותר. אין לו מקום בעולם הסטודנטים והוא לעולם יילך עם אות קין ובושה על מה שניסה לעשות לבית הזה. הוא יכול להמשיך לדבר עם ההתאחדות רק דרך אמצעי התקשורת, ואם הנזק שניסה לגרום לא מספיק לו נסדר לו גם כמה ראיונות באל ג'זירה. לבית הזה הוא לא יכנס יותר.

בהזדמנות הזו אני רוצה להגיד מילה טובה לאגודות הסטודנטים. אני חושב שאני זכיתי, זאת תהיה שנתי השמינית בעולם הסטודנטים מעולם לא היו אנשים כה איכותיים בעולם הסטודנטים. מה שעושה את ההבדל זה אתם והמהפכות שאתם עושים בתוך האגודות שלכם ואני רק יכול לקוות שאנשים טובים ימשיכו להיכנס לתוך אגודות הסטודנטים. אני רוצה להודות לצוות המקצועי, ענבל ועדי. יש לנו מעטפת מקצועית, גם משרד אסטרטגיה תקשורתית וכמובן שוועדת ביקורת והמבקרת וכל מי שאמון על העבודה המקצועית בהתאחדות. אני חושב שאת התודה הגדולה ביותר אני חייב לנועם. אני מניח שאתם יודעים כי אתם עובדים מולו שהוא מנוע שקט אבל זה קצת מטעה כי זה לא אומר שהדברים נעשים פחות אלא מרוויחים פעמיים. הדברים נעשית עד תום ואף פעם לא צריך לבדוק שהדברים קורים. הם תמיד נעשים בשקט ובענווה. אני חושב שאם יש מישהו שהצליח ככה לתרגם בצורה מאוד ברורה את החזון שאני מאמין בו, את שפת המעשה ולהתמודד עם השיגעונות שלי זה נועם. אז באמת תודה. אני

רק מקווה שמי שיחליף אותך יוכל להיכנס לנעליך אני מקווה שגם את הבחירות לסגנות אני מקווה שסיים מהר. אני רוצה לומר מילה טובה על רשטיק וגוטלר שמתמודדים לתפקיד הסגן על קמפיין מאוד נקי ומגיע לכם מילה טובה.

אולי עוד משפט אחד להמשך מה שאני מתכוון לעשות מעבר למאבקים החברתיים להמשיך את הקו הזה שכרגע כמו שאתם יודעים מתמקד במאבק של השוויון בנטל. אני חושב שיש מה לומר בתחום החברתי כלכלי ושני דברים נוספים שאני מתכוון לעשות זה להמשיך את המהלך הלאומי בלוד, זה השינוי החברתי האמיתי כי בסוף יש דרישות מהמשלה וזה לא הולך לשום מקום, אך במקביל אנו חייבים להיות חלק מהשינוי בחברה הישראלית וזה אומר שאם צריך שכמה מאות סטודנטים יכנסו ללוד ויעשו את השינוי בצורה ממלכתית וציונית ויראו לממשלה מה צריך לעשות זה קולע בדיוק לתפקיד שלנו כסטודנטים בחברה. השאיפה שלי שלוד לא תהיה הסיפור עצמו, היא תהיה בסופו של דבר משל למעורבות חברתית ואכפתית ולמסר כל כך חד וברור שאם צעירים רוצים לעשות שינוי הם לא מחכים לאף אחד. צריך לזכור שאנו עושים משהו שהמדינה לא עשתה 60 שנה וזה לשקם את המקום הזה. לוד לא תחכה, לא תושביה ולא ילדיה. לכן אנו משתפים פעולה עם המגזר העסקי ונמשיך לעשות זאת בגאון. המגזר העסקי אינו אויב המחאה אלא המדיניות הממשלתית בתחום החברתי – כלכלי ואם יהיו יותר ויותר אנשי עסקים שיסתכלו מעבר לשורת הרווח החברה כולה תצא נשכרת מזה. זה כמובן לא מעניק חסינות לאף אחד במקום שבו נזהה עוולה צרכנית או חברתית. אני אומר בצורה ברורה שכדי שלא נהיה תלויים בגורם כזה או אחר אנו מגייסים עוד ועוד אנשי עסקים והקמנו גם מועצה ציבורית לטובת המהלך. יש פה אתגר גם לכם אם אתם תרימו את הכפפה ותרצו לעשות אותם מהלכים ההתאחדות תדע להיות שם ואני קורה לכם להרים את הכפפה ולמצוא עוד מקומות להתאחדות לעשות את המהפכה.

דבר אחרון אני חושב שההתאחדות צריכה לעשות עוד כמה מהלכים כדי לחזק ולבסס את הקשר שלה עם האגודות בעיקר הקטנות בפריפריה. לפני שלוש שנים עשינו איחוד עם ארגון הסטודנטים וזה יצר אתגר להתאחדות, גם ברמה המשפטית כי חלק מהאגודות לא עמדו באותם סטנדרטים של אלו שכבר היו בהתאחדות. אני חושב שיש עוד הרבה מה לעשות כדי שנקלע לצרכים האמיתיים של האגודות. בתקציב הבא אני כן מתכוון להרחיב את תפקיד רכז צפון לאזורים נוספים אך זה מהלך שהוא מתבקש ותהליך נוסף שנכון לעשות שהובלתי לפני 3 שנים מול האוניברסיטאות לעשות מול המכללות, חשיבה אסטרטגית על הצרכים של ההתאחדות. אחרי שכינסנו כמה עשרות אנשים שכיהנו בתפקידים כאלה ואחרים באגודה ובהתאחדות הצלחנו להגדיר את אגודות הסטודנטים כקהל היעד של ההתאחדות והקמנו את מחלקת מחקר ולובי, ולשים את ההתאחדות שמעצימה את הסטודנטים ואת אותו תפקיד יהיה נכון לעשות מול האגודות הקטנות הפריפריאליות. ברשותכם אני אעצור כאן. אם יש למישהו עוד שאלות או הערות אשמח לשמוע. אני רק רוצה להגיד לכם באמת כשורה תחתונה קדנציה אחרונה שעשינו ביחד היא חסרת תקדים ואם לא הייתי חושב שיש עוד אתגרים לא הייתי פה ולפעמים עושים גם טעויות בדרך ואם יש טעויות תמיד יש פתיחות לשמוע אותן. לעולם לא חסמנו מישהו ואני אוהב ביקורת ממקום ענייני ופתוח שרוצה לשפר. זה יהיה הקו גם בקדנציה הבאה ואני מאחל לכולנו בהצלחה.

אסף אזולאי: קודם כל סיכמת קדנציה בצורה מאוד יפה, אני חושב שאנו חייבים לך תודה גדולה גם אם נסתכל אחורה וגם בעתיד אני חושב שלקחת את ההתאחדות כמנהיג ואיש ציבור לקחת אותנו למקומות אחרים שהתאחדות הסטודנטים לא היו בהם מעולם ואני חושב שרוב החברה פה מלאי הערכה אליך. תודה רבה איציק על שנתיים ובהצלחה גם בהמשך.

אסף כהן (ביקורת): יש מועמד יחיד שהציג מועמדות, איציק שמולי. מי שיש לו כתבי הצבעה ולא הביא שביא עכשיו. (מקריא רשימת נוכחות וכל אחד אומר את הצבעתו).

הצבעה:

אוניברסיטת ת"א: בעד

אוניברסיטת בן גוריון: בעד

האוניברסיטה העברית: בעד

אוניברסיטת בר אילן: בעד

טכניון: נמנע

אוניברסיטת חיפה: בעד

המרכז האוניברסיטאי אריאל: בעד

המכללה למנהל: בעד

המרכז הבינתחומי הרצליה: בעד

מכללת ספיר: בעד

סמינר הקיבוצים: בעד

המרכז ללימודים אקדמיים: בעד

מכללת בית ברל: בעד

הקריה האקדמית אונו: בעד

רופין: בעד

אורט בראודה: בעד

סמי שמעון: בעד

עמק יזרעאל: בעד

תל חי: בעד

נתניה: בעד

מכון טכנולוגי חולון: בעד

אקדמית ת"א-יפו: בעד

אורנים: בעד

מכון לב: בעד

אחווה: בעד

לוינסקי: בעד

שנקר: בעד

כנרת: בעד

צפת: בעד

דוד יליון: בעד

מרכז למשפט ולעסקים רמת גן: בעד

קמפוס חרדי – קרית אונו: בעד

בצלאל: בעד

אזור גיאוגרפי מרכז: בעד

יו"ר התאחדות הסטודנטים: בעד

היו"ר הנבחר לקדנציה שניה – איציק שמולי.

המשך דיון:

איציק שמולי: אני רוצה לעבור לנושא השני על סדר היום שזה המחאה החברתית. אני מציע ככה למען הסדר הטוב שנחלק את הדיון לשלושה חלקים. חלק ראשון שידבר על השוויון בנטל זה מאבק שאנו חלק ממנו והוא קורה כאן ועכשיו, החלק השני הוא דיון יותר רחב בנוגע לאפשרויות של הצטרפות או אי הצטרפות למחאה החברתית שכבר גם כן מתחילה לקבל ביטוי בשטח והדבר השלישי אני מבין שליטל רוצה להציג משהו בעניין הפורום של המכללות לחינוך. הדיונים יהיו די שונים במהותם כי בדיון של השוויון בנטל הוא יתפוס צד יותר אופרטיבי כי קיימנו כבר דיון והיה בום מאוד גדול בשבת

האחרונה. הדיון של המחאה החברתית כלכלית הוא ברמה העקרונית, לא אחרת לקבל החלטות היום והחלק השלישי זה מה שליטל והמכללות יגידו.

כמה מילים על המחאה של השוויון בנטל. יש שני יתרונות גדולים למאבק הזה שהוא תחום גם מבחינת התוכן וגם מבחינת הזמן. מבחינת התוכן כי כרגע יש דו"ח על השולחן והעמדה שלנו הוא שהדו"ח הזה הוא לא כליל השלמות, יחד עם זאת יש בו אלמנטים פורצי דרך בנושא. הנושא של הגיל עדיין לא מקובל עלינו- לא בדו"ח פלסנר ובטח לא ההצעות של ראש הממשלה. המחלוקת העיקרית בין המחאה לממשלה אם ניתן להגדיר זאת כך, בכל מקרה מבחינת התוכן אנו שמים על 4 דברים דגש, עניין המכסות כלומר הגבלת מספר הפטורים שנותנים לבחורי הישיבות, סנקציות משמעותיות גם ברמה האישית והמערכתית, גיל המתגייסים זה סלע מחלוקת עיקרי מאוד כאן אנו חלוקים גם עם ועדת פלסנר שקבעה שהגיל המתאים הוא 23, כאן ההתנגדות שלנו ברורה משתי סיבות כי עלות הגיוס של אברך בגיל 23 שיש לו כבר משפחה היא מטורפת זה כמה אלפי שקלים והמדינה לא תוכל לעמוד בזה ושתיים זה כל הקשור להשתלבות בשוק העבודה, האברך יצא לשוק העבודה בגיל מאוד מאוחר ואנו מפסידים פעמיים. בנוסף מדובר על תגמול רציני למי שמשרת. הכל צריך לבוא בחקיקה ולקרות מיד - לא בעוד 20 שנה. סך הכל הקו שלנו הוא מאוד ממלכתי, ענייני ולא מתריס. אני מזכיר שיש עוד שתי אוכלוסיות שלא משרתות, גם האוכלוסייה הערבית וגם משתמטים חילוניים פציפיסטיים וכל מיני מתחמקים למיניהם והעמדה שלי היא שכולם חייבים לעשות משהו בגיל 18 עבור המדינה שלהם וזה תקף לכולם. יחד עם זאת אי אפשר להתעלם מן העובדה שכל אחד מהדברים נמצא במקום אחר. היתרון הגדול השני של המאבק הזה שהוא תחום בזמן. בג"ץ קבע שעד סוף חודש יולי חייבת להיות הכרעה, עד ה-30 ביולי חוק טל מאבד מתוקפו ובאופן עקרוני ואני מקווה שגם באופן מעשי חל על כל הצעירים בישראל חוק חובת גיוס והמשמעות האמיתית היא שכולם חייבים להתגייס אם אין חוק אחר. ברמה האופרטיבית מגיע לכם שאפו מאוד גדול על מוצ"ש האחרון. בשבוע האחרון אם יש משהו שעשה את ההפגנה למה שהיא זה אנחנו שהגיעו לסטודנטים מכל הארץ וגם הנשק הכי גדול של הסטודנטים זה הלגיטימציה הציבורית. סטודנט נתפס כמשהו חיובי, מאוזן וערכי. וזה אומר שאם אני הורה של חייל או דודה אני אבוא להפגנה לא משנה מה ויכולתם לראות את זה בצורה מובהקת בהפגנה האחרונה. אני חושב שמגיע לכם על הדבר הזה קרדיט. דבר אחרון זה לוח הזמנים הוא כזה שעד יום רביעי צריכה להתגבש הצעת חוק כתוצאה מהשיחות בין פלסנר לבין בעלון, המשא ומתן הקואליציוני ימשך עד יום ראשון ואני צופה שאחרי זה יתחיל התהליך של החקיקה. תבינו שאם אגודות הסטודנטים לא יתנו אלמנט של שטח בזמן הקרוב אז המאבק הזה ירד לטמיון וכרגע תראו מה הפגנה עוצמתית אחת עשתה לראש הממשלה. ואני לא אומר את זה מניחוש אלא בוודאות. אין לכם מושג כמה מסתכלים כרגע על כל מילה מצדנו. הבקשה והציפיה ואולי גם הדרישה שלי אליכם זה לרכז מאמץ בעשרת הימים הקרובים. אני שמח שההפגנה במוצ"ש הצליחה אבל היו עוד כמה דברים שלא היו. אני יודע שזו תקופת בחירות ותקופת מבחנים, וחופשות וכל זה אבל שנה שעברה בכל זאת כולם היו ברחובות. לכן בעשרת הימים הקרובים בואו לא נקל עם עצמנו גם אם אתם אגודה קטנה או גדולה. אם אתם תדעו לייצר עכשיו שטח זה מה שיעשה את ההבדל. טיפת לחץ על ראש הממשלה וזה מה שיעשה את ההבדל. זה הכל כתוצאה ממהלך ציבורי משמעותי.

עמיחי גרין: כמה הבהרות לגבי המשך ולאור הלקחים של שנה שעברה. בקשת תקציבים רק מול גורם אחד. לאשר מולי. דבר שני הבהרה לגבי ההסעות, כל אישור דורש גם אישור בכתב. המטרה

שלאחר מכן לא יהיו ויכוחים אם מגיע החזר או לא מגיע החזר. לגבי ההסעות, האגודה היא שמקבלת את דרישת התשלום ומעבירה את זה לנו. כמה שיותר מסודר שאנו נדע כל הזמן לעקוב ומה עומד לנו כרגע בתקציב שלא יהיו אי הבנות.

איציק שמולי: גם הבטחנו דיווח על מה שהיה להפגנה הזו. רועי מנהל הכספים..

רועי רובר מונקה: לא נוצל הכל, נוצל רק 16640. יצא 5400 על חולצות וכו'.

איציק שמולי: רועי, אין צורך בפירוט כזה. רק שורה תחתונה אושר 75,000 ונוצל 17. נכון? מי שירצה פירוט יוכל לראות זאת אחר כך. אני רוצה לפתוח את הדיון ובואו ננסה להפוך את הדיון לעקרוני.

גדי דומב: עצם העובדה שהייתה הצלחה זה כי הצלחנו לשמור על הדברים שהגדרנו בישיבה. היה ברור לקראת מה אנו הולכים וידענו לתת תשובה לסטודנטים והם ידעו לתת לאחרים והיה שיח והיה מצוין. הקו הממלכתי שדיברת עליו גם הוא נשמר והיה ניתן לראות זאת. בנוגע ללוגיסטיקה אני הייתי מצפה לדעת על מה אני יכול להוציא קבלת על הוצאות. אפילו הפנייה של האוטובוסים שהפניתם אותם לגורם כזה או אחר.

איציק שמולי: איזה אגודות עושות פעולות?

דנה שיפר: צריך להגיד מה שאתה אומר פה בחוץ, אצלי אני צפיתי שתהיה התססה מצד המגזר שיחסית היה בסדר אבל היו כל מני אנשים שלא נראה להם בסדר שסטודנטים מתערבים. צריך להדגיש שזה לא נגד חרדים. צריך להדגיש שלא מדובר רק על שירות צבאי אלא גם אזרחי. הם חושבים שאנו מדברים צבא נטו וזה שמדברים על משתמטים לא רק חרדים אלא גם חילונים.

איציק שמולי: המאבק הזה אינו נגד חרדים ולא נגד מיעוטים. זה מאבק של בעד ולא של נגד. וכל מי שטוען אחרת הוא פשוט דמגוג. מותר בישראל להיות גם חברתי וגם ציוני, למרות שבעייני חלקים מסוימים זה לא דבר מקובל.

אורי רשטיק: אני חושב שההסברה זה חשוב אני חושב שסטודנטים יודעים מה המצב. אני כן רוצה לענות לאמירה שלך אני כן חושב שצריכים להתחיל לעשות פעולות. גלעד יעדכן על כמה דברים שחשבנו לעשות ביום רביעי או שלישי. בוא נעדכן ואני מזמין בעיקר אגודות מהמרכז כי זה פעולות שיהיו ארציות. דיברנו על להעיר את ביבי ביום רביעי.

גלעד ארדיטי: אני לא יודע אם מחר או יום רביעי כדי שזה יהיה לפני הצעת החוק, להגיע ולהביא כמה שיותר אנשים ולהזמין אנשים להעביר לילה שלם מול הבית של ביבי. אפשר לקבוע מחר בערב מול הבית של ביבי ולדאוג לצרכים הלוגיסטיים שלו.

איציק שמולי: אני מבקש מכם, אנו לא בהתייעצויות אלא בדיון אפורטיבי בואו נדבר מה עושים מחר בבוקר. לא צריך עוד יועצים אלא אנשים שמתחייבים למעשים. תזרקו פעולות שצריך לעשות אותם כי אני רוצה שאנשים ייקחו מחויבויות. אל תזרקו את כל האחריות על מישהו אחר. אני רוצה לשמוע את כולם. מה אנשים עושים מחר בבוקר. יש עשרה ימים לתת לחץ. בסך הכל ארבע, חמש פעולות שישאירו את העניין על סדר היום.

מבחינת המחנה המשותף מה התוכניות שלהם?

איציק שמולי: אנו יושבים איתם בשולחן וארבע העקרונות זה עקרונות שגובשו בשולחן. עד עכשיו זה ממש בסדר גמור לעבוד איתם אבל הדברים באמת נעשים בתיאום ובצורה מסודרת ועד עכשיו לא הופתענו מהם לרעה או לטובה ואני לא מזהה כוונות נסתרות.

מאיה כנרתי: ברגעים אלה קבוצה של סטודנטים מבצלאל עובדים על משהו להעלות לפייסבוק כדי שכל אחד יראה כמה הוא תרם. אני מאמינה שאם יהיה באזן כללי כזה ירשמו על זה בעיתונות.

איציק שמולי: עד כמה שאני מבין יש פעולה אחת בירושלים ליד בית ראש הממשלה.

רמי רוזן: אפשר לעשות פעולה גדולה בצפון לקראת יום חמישי. נבחר מקום אסטרטגי שמתאים לכולם. אני וליטל נרכז זאת.

איציק שמולי: אני לא חושב שצריך לדון מה המסר או הגימיק שיהיה בהפגנה, שב עם הצוות שלך ואני בטוח שיהיה משהו טוב. אני רק רוצה לדעת שיש כמה פעולות שאנו במגרש בכלל. אם תוכלו להתחייב לאיזושהי פעולה בדרום ברור שכל המעמסה תיפול עליכם אבל בקיצור תגיד באיזה יום אתה עושה את ההפגנה.

דנה שיפר: אם כל צוות ישב על רעיון זה יהיה נחמד אבל אם כל אחד עושה באזורים שונים באותו זמן באותו רגע זה יצור הרבה באזן.

איציק שמולי: אני רוצה לסכם את הקטע הזה של הדיון ואני אומר עכשיו את סוג הפעולות ואני רוצה שהאגודות יגידו לי איזה אגודה מצטרפת לאיזו פעולה. מחר יש הפגנה בירושלים מעבר לזה ביום חמישי יש פעולה של השתלטות לטובה על תחנות הרכבת וחלוקה של צ'ופרים לחיילים ופליירים של הסברה. מעבר לזה יש שתי הפגנות, אחת בצפון ואחת בדרום. מי שירכז את כל הדבר הזה יהיה או עמיחי או יובל מאצלנו ואני רוצה את העזרה של עוד שני יור"ים, אדי, גוטלר ואורון. כי נצטרך את העזרה של שלושתכם בחיבור של האגודות לתוך הפעולות גם אם בכוח מתון.

דנה שיפר: אם אפשר ויהיה כאן יכולת לקחת ולעשות דבר כזה זה יעוף מבחינת דיבור זה יכול לתת באזן ולא צריך פלייר. תבוא באמצע קניון גדול תרקוד ריקוד- פלאש מוב.

איציק שמולי: נועם שימו לב שאתם צריכים ישיבה של כל הדברים הפנימיים, צריך לדבר גם על התקציב. כרגע נוצל 17 וחצי ונשאר עוד 75 אלף שקל. מה שאני מציע לעשות זה להשאיר את אותה מסגרת תקציבית וגם בישיבה הבאה להמשיך לתת לכם דיווח על הוצאות כספים אם זה מקובל עליהם אני יאשר את זה. כלומר, יש לנו כעת שוב מסגרת של 75.

שחר עבוד: לאור הערות אני לא בטוח שכדי לחלק צ'ופרים לחיילים אם אנשים חושבים שאנו מיליטריסטים אנו מפספסים את זה, אז שווה לחשוב על שירות לאומי ופשוט לקפוץ לפעילות ולבחור דווקא במקומות הפחות ברורים. אני כן חושב שצריך לחשוב על גימיק, על משהו שהוא שונה שלא נעשה. פליירים כל הזמן נעשה. אני חושב שכל אגודה צריכה לחשוב על משהו שונה על זה שזה שירות לכולם וכך נמצא דברים יותר אטרקטיביים.

איציק שמולי: קיבלתי. נלך גם לבנות השירות הלאומי.

נעבור לחלק השני של הדיון שעוסק במחאה החברתית כלכלית. אני חושב שסך הכל אפשר לראות שיש פעולות שהתחילו להיעשות בשטח בשבועות האחרונים. אני חושב שמבחינה עקרונית המחאה גם בקיץ זה היא מוצדקת כיוון שהמענה שנתנה הממשלה היה מענה דל וקוסמטי ולא מספק. יחד עם זאת אנו צריכים לשאול את עצמנו אולי כתובנה מרכזית מהקיץ האחרון, איפה אנו יכולים להיות הכי אפקטיביים, שינוי השיטה הכלכלית אני יכול להתנגד או להסכים לו אבל אני חושב שנכון שאת המלחמה הגדולה הזו בסופו של דבר נכון לעשות בקלפי. שיטה כלכלית בוחרים בקלפי ולא במהפכת רחוב אבל עד אז יש מספיק דברים שצריך לעשות כדי לאזן את המדיניות הכלכלית במדינת ישראל. אם נדרוש מראש הממשלה להיות סוציאליסט יטענו שאנו לא מחוברים. אבל אם נדע שאת הלחץ על השיטה הכלכלית נעשה בבחירות אם נדע סביב תקציב המדינה לאתר כמה דגלים שהם משמעותיים ולא זניחים והם ברורים לציבור אני חושב שאנו יכולים לעשות כאן שינוי מאוד משמעותי. לגבי מה שקורה עד עכשיו, עד עכשיו היו כמה הפגנות שלא צברו תאוצה. בסוף השבוע הזה אני חושב שיש עוד את ההפגנה שנקבעה כבר לפני כמה חודשים של ה-14 ביולי. מצד אחד המחאה היא מוצדקת ויש לה מקום בגלל המענה של הממשלה מצד שני אולי המחאה של ה-14 ביולי מספרת את הסיפור כולו של מה שקורה עכשיו. לדעתי הפגנת יום הולדת למחאה זה דבר שאין לו מקום. בניגוד לקבוצות אחרות שפועלות, ההתאחדות היא ארגון גדול מאוד וזה אומר משהו על המשמעות של ההחלטות. אם ההתאחדות אומרת שיוצאים למאבק זה אומר שמחר בבוקר יש משמעות מאוד גדולה על מה שקורה- מבחינה ארגונית ואופרטיבית. אני חושב שההתאחדות כן צריכה להיות חלק מהמחאה החברתית אבל אני חושב שאם מקבלים החלטה להצטרף למחאה זה לא שאפשר להצטרף למאבק ולצאת ממנו אחרי יום. בכניסה למחאה החברתית זה יקבל משנה תוקף כי אתם רואים בינתיים אני לא קובע מה נכון ומה לא. ברגע שהסטודנטים יכנסו לתמונה אז הציפיות מאתנו גם ברמה האידיאולוגית וגם ברמת השטח יהיו מאוד מאוד גבוהות וזה מצוין, ככה זה צריך להיות. אני חושב שאנו נוכל להיכנס למחאה החברתית אבל קודם כל צריך להגדיר לעצמנו במדויק מה אנו רוצים להשיג. מהן המטרות של המחאה הזו בתחום החברתי-כלכלי, ונכון יהיה למקדן סביב תקציב המדינה כדי שנדע לומר לעצמנו בסוף האם הצלחנו או לא. עד שנדע להסביר לעצמנו על מה אנו נלחמים אני חושב שזה יהיה משהו חסר אחריות. זה פעם אחת ופעם שניה אני אומר לכם זאת אמירה חד משמעית בכל מקום שבו תהיה אלימות, גם אם זו אלימות מצד השוטרים או הפקחים אנו לא נהיה שם וזאת אמירה חד משמעית. אני יודע ש-99.9 אחוז מהמפגינים הם נגד אלימות והם מפגינים כמוני וכמוכם ובמובן מסוים נעשה דה לגיטימציה למחאה בגלל כמה מטומטמים שעלולים להרוס את החזון של עם שלם. אני חושב שגם אם המשטרה נוהגת בברוטאליות- אלימות כתגובה או כדרך פעולה של מאבק אינה לגיטימית בעיניי וכל זמן שאני עומד בראש הארגון הזה- הסטודנטים לא יהיו במקום שבו תצוץ אלימות. לצערי המחאה הולכת ותופסת בשבועות האחרונים כיוון רדיקלי, גם באשמתה ובטמטומה של הממשלה שממשיכה להתייחס אלינו בציניות. יכול להיות שחלק מהתפקיד שלנו זה לאזן את הגישה של חלק מהאנשים בתנועת המחאה שתופסים אותה כ"הכל או כלום" ומבחינתם כל האמצעים כשרים להשגת המטרות. קל להסתכל למדינות ערב וקצת להתבלבל, אבל בישראל אין דיקטטורה או רודן שצריך להוריד, אלא מדיניות כלכלית-חברתית שגויה ופוגענית שאותה צריך לאזן ולשנות. אני רק מקווה שעד שנסיים את המאבק

על השוויון בנטל ונרצה להרים את המחאה סביב תקציב המדינה לא יהיו כמה לוחמי צדק מקצועיים שיקברו אותה בעוד כמה מעשים מטופשים.

אנחנו הסטודנטים לא צריכים שיעור מאף אחד מהי מחאה חברתית, איך להובילה, מתי ונגד מי. אם יש משהו שניתן ללמוד ממוצ"ש האחרון זה מה קורה כאשר הסטודנטים מצטרפים למחאה- מגיע גם הרוב השפוי ומגיעים להפגנה של עשרות אלפים, מה שלא קרה בשבועות האחרונים. לנו הסטודנטים כבר הוצע הכול, ובכל זאת אנחנו בחרנו להמשיך ולהיאבק גם במחיר ויתור על ההטבות הגדולות לסטודנטים. אני מאמין שעשינו אז את ההחלטה הנכונה והאמיצה כי אין דבר שהוא בעל ערך יותר גדול עבורנו מהזכות להמשיך ולהיאבק, הן בתחום החברתי והן בתחום האזרחי, על ישראל שאנו רוצים לראות כאן בעתיד. רק שלפעמים בניגוד לאחרים אנחנו מנסים להוביל את השינוי באמצעים נוספים ולא רק במחאת הרחוב, רואים בהשפעה על הפוליטיקה מהלך משלים לתודעת השינוי שיוצרים ברחוב, וגם גאים להוביל בגישה עניינית, ממלכתית וציונית. כן, מה לעשות, דגל ישראל ומגן דוד מרגשים אותי ואני חושב שגם כשמובילים מאבק צריך לזכור שיש כאן משהו שמאחד את כולנו.

איתי גוטלר: אני חושב שהבעיה היא קודם כל בקונספציה. מה שהיה נכון לקיץ 2011 לא נכון בעיני לקיץ 2012. במשך שנה שלמה יש ניסיון להיות את המחאה החברתית כאילו זה יום סטודנט או הופעה שאתה מקבל כסף כדי להיכנס ומתעצבנים וכל מיני דברים וכו' ויש כל מיני מונחים שאני לא מצליח להבין אותם כמו מובילי המחאה וכו'. הייתה נקודה שהתחילה ביולי שנה שעברה והסתיימה בספטמבר וזאת הייתה המחאה כמו שהייתה אז. בעיני המחאה החברתית שהתחילה ב14 ליוני שנה שעברה לא הסתיימה מעולם כי הבעיות לא הסתיימו. לא חשבתי שאנו נחכה לקיץ ובקיץ תחזור המחאה החברתית. אני חושב שמה שצריך לעשות זה ההבדל הגדול זה שלאגודות יש את היכולת להיכנס בכל רגע נתון ולקבוע מה הדברים ולמחות על אי יישום של אותם דברים. אני חושב שהרתיעה מהמחאה זה לא נכון כי אין כיום משהו כזה. כולנו יכולים לקבוע שעוד חודש הסטודנטים עושים הפגנה גדולה וזה יהיה המחאה החברתית שלנו. אין שום דבר שמונע מאתנו לעשות פעולות או להוביל את השיח החברתי בישראל. מה שצריך להבין זה שהיה אירוע ייחודי שלא יחזור על עצמו. לא יצאו 50 אלף איש לרחובות. לפני שאתה יוצא להפגנה או לפני שאתה מחליט לצאת צריך להחליט על מה אתה יוצא למחות. אני מתחבר מאוד למה שאמרת איציק בכל הקשור לתקציב שמבטא את הממשלה. בתקציב צפויות גזרות כלכליות לא פשוטות למרות הגדלת הגרעון ומיסים וכו'. כרגע נראה שיש בור תקציבי שיבואו בדרך של קיצוץ. אני חושב ששם זה המקום שלנו להתערב ועכשיו זה הזמן להתחיל להציף את הדברים על סדר היום הציבורי. אם זה תקציבי הבריאות, הרווחה וכל מה שבונה את החברה שלנו. עולה השאלה מה הרלוונטיות לסטודנטים, אז צריך לציין שבתוך התקציב יש דיבור על קיצוץ קשה בהשכלה הגבוהה, וזו קרקע טובה שאפשר לחבר לתוכה את הסטודנטים ואני חושב שכבר עכשיו אפשר להתחיל את הפעולות. אני חושב שאם אפשר לקחת את ההפגנה שהייתה בשבת לפני שבועיים אז אפשר לראות שיש ביקוש להפגנות כאלו. יש שני אתגרים חשובים, ארגונים ישחקו יותר ואין את המרחב שאפשר להרבה אנשים לפעול ולנו זה נותן יכולת לעמוד באתגר הזה ובנוסף יהיו כל מיני אנשים שינסו לחבל במעשינו. אני מאמין שברגע שיהיה שיח שהסטודנטים יובילו אותו השיח ישתנה. אני מתחבר לדברים שדנה כתבה בפייסבוק שברגע שנעשה הכל ישתנה. אני יכול לומר שחלקנו שותפים לצעדה שקוראת פה ביום שבת שבאה להניע את השיח סביב התקציב. צריך לעבור מדיון עקרוני למטרות. כל מה

שמוגדר כמחאה חברתית יאופיין בצורה אחרת ויש ארגונים שותפים שיכולים להיות בדבר הזה שאין סיבה שלא נוביל איתם את כל הדבר הזה.

שחר עבוד: אני רוצה להזכיר שני דברים, כבר החלטנו שאנו בעד המחאה. הקצבנו לזה הרבה תקציב והחלטנו שאנו עושים שינוי חברתי כלכלי בישראל. זו עובדה. אנו החלטנו לפני שנה שיש בעיה חברתית במדינת ישראל של שוויון בנטל הכלכלי של חלוקה לא טובה. זה הדברים שצריכים לעלות.

איציק שמולי: כן, אבל תדייק. מעולם לא עזבנו את המחאה, זה נכון. אגב, כי אנחנו חושבים במונחים של שינוי ולא רק של מחאה לשם מחאה שעלולה להפוך מאמצעי למטרה עבור מישהו כדי להישאר בכותרות. העובדה שיצאנו כארגון למחאה ברחוב בקיץ הקודם היא לא מחייבת את הארגון הזה כעת. יחד עם זאת אני אומר בצורה ברורה בהחלט ייתכן שבשבועות הקרובים נוביל את המחאה ברחוב גם בתחום חברתי.

שחר עבוד: אוקיי, צריך להגדיר בצורה מאוד ברורה מה הדברים שהולכים עליהם ועליהם לתת דגש. אפשר לחבור אליהם או להתקיים במקביל אליהם. אני אומר לכם, מחכים לנו. אין מי שיכול להוביל שינוי בסדר החברתי כלכלי יותר טוב מאתנו וזה אומר שאנו צריכים להחליט. כמו הנושא שאנו רוצים להעלות על חינוך. ונושאים נוספים ואותם להגדיר. אפשר לקרוא למחאה גם בשם חדש ואני חושב שכן יש חשיבות לזה שאנו מנהיגים לא סקטוריאליים. סטודנטים הם מנהיגים ציבוריים ויש לנו אחריות חברתיים. תקופת הסטודנט היא קצרה וכולנו צריכים לדאוג לשוויון בנטל הזה לא רק בשביל מעונות, יש דברים יותר מהותיים. העיקרון שנקבע הוא שיש בעיה בניהול הכלכלי.

איציק שמולי: אני לא חושב שזה בכלל על הפרק.. אנחנו מעולם לא חושבים כאן במונחים סקטוריאליים, רק לפני דקה הזכרתי את הויתור הגדול שעשינו לפני שנה וגם המאבק שאנו מובילים אותו כעת הוא לא נישתי ולא סקטוריאלי אלא לאומי.

אסף אזולאי: אני חושב שזה צעד מאוד חכם להתחבר למחאה הזאת כדי להגיע למטרה. העניין הוא קודם כל לא לאלימות ומה שצריך לדבר עליו זה הקרע בחברה שנהיה פה זה בחינוך, כלכלה, אקדמיה, בריאות ועל זה צריך לדבר ומפה מתחיל כל הרבדים שאנו מדברים עליהם ועל זה צריך לדבר. על הקרע שאי אפשר לתאר אותו במילים, בין חילונים לדתיים, יהודים וערבים ועוד. אנו מייצגים את כל הרבדים בחברה ופה צריך לאחד את הדבר הזה כחברה ישראלית לא כמגזרים ולא כחברות שונות. ואני מאחל בהצלחה לדבר הזה. צריך לקבוע עובדות לצוות מה לעשות בשביל להרים את כל הדבר הזה שוב. אני מנהל דו שיח עם ערבים ויש הבנה שאין לנו ארץ אחרת ועדין מדברים על זה שחברה מתוקנת היא שוויונית שכולם מתחלקים בנטל.

גיא שריקי: אני חושב שבכלל הדיון הוא לא אם מצטרפים למחאה אלא לצוות מסוים. אני לא אוהב את החבר'ה האלה. בכל התקלות איתם זה דיונים, הדלפות. אני לא רואה אותם כפרטנרים. זה נכון שקיבלנו החלטה להיות חלק במחאה ואנו ממשיכים, אנחנו דווקא לקחנו את המחאה למקום יותר חכם. בנקודת מבט שלי לפחות. מה לעשות אצלי צרוב הבנק שנשבר ולדעתי זו נקודת מפנה והם פשוט פגעו שם פגיעה קשה בלגיטימציה של המחאה. אני מקווה שנוכל רק לשקם את זה.

איציק שמולי: נכון, אבל רק צריך לומר ביושר שאלה היו כמה מטומטמים קיצוניים ולא קבוצות מאורגנות שבאו במחאה לעשות אלימות וונדליזם.

גיא שריק: המחאה החברתית של הקיץ האחרון לדעתי עשתה את העבודה שלה. העלנו מודעות. אני חושב שאולי שנה אחרי זה אנו מתחילים לראות. צדק חברתי זה בניין שבנוי מהרבה קומות ואי אפשר בוקר אחד לקום ולבנות בניין צריך להתמקד בכל נושא בנפרד. אני חושב שזה משהו שכולם צריכים לקחת בחשבון. אני רוצה להעלות משהו מהישיבה שהייתה בביתחומי, דיברנו על זה שפיתחנו ניצוץ אצל אנשים ועכשיו לאנשים אין אוכל ודברים. אם מצטרפים קשה לדעת מתי יוצאים. אני לדעתי מי ששואל אותי צריך להמשיך בקו שלנו ולהתחבר לארגונים לגיטימיים.

נתי חסון: אני חושב שההצלחה הכי גדולה שלנו בדיוור ובשוויון בנטל שידענו לסמן מטרות ועבודת מטה כמו של עמיחי. זה שם אותנו במקום ממלכתי ומכובד ואפשר לאסוף את מי שצריך ודבר שני אפשר לשדר משהו ברור. יש לנו אותו דבר על המאבק לשוויון בנטל שיש לנו דף עמדה. ולפני שיוצאים לרחוב צריך לייצר נייר עמדה שלנו לקראת התקציב אם לוקחים בחשבון אחורה חקיקה וועדת כספים. אנו צריכים לדעת לייצר את העבודת מטה ומסמך שנדע להסתנכרן סביבו. יש לנו מספיק מה לעשות בשטח שכשנרצה לצאת לשטח יהיה מה לעשות.

אסף אזולאי: אם אני מסתכל קצת ימינה ושמאלה אין פה כלכלנים גדולים. אני מציע שנפנה למישהו שמבין את התקציב. מישהו שידוע את ההוצאות יודע איפה אפשר לשחק משחקים, מכיר מבפנים ונראה לי שיהיה נכון לגייס אדם כזה לשירותנו. בטח אם רוצים לשנות את התקציב.

אורון מזרחי: התחברתי מאוד למה שאמרתם. ברור שצריך לחכות עד שנסיים את המאבק. אני חושב שיש צורך לשלב חלק מהרעיונות או חלק מהנושאים שדיברנו עליהם משנה שעברה. גם עם הדיוור יש דברים שלא נעשו ולא נחזרו אליהם. כי כבר קוראים תגובות וככה מרגישים פחות או יותר שאנו כאלה. לכן חשוב לשלב נקודות שהיו מהותיות לנו. אני הסכמתי עם גוטלר, מי שמתעסק היום או אנשי המחאה לא מעניינים גם בהתנהלות שלהם, הם נדבקים לדברים לא רלוונטיים ולפעמים גם קצת הזויים כמו ההפגנה מול חולדאי- את מי זה מעניין?? וגם כי אנו נמצאים במקום אחר אבל אי אפשר להימנע מזה. תמיד ידענו להציב לח'ברה האלה אלטרנטיבה שפוייה ומאוזנת ועדיין לדרוש את השינוי בתקיפות.

איציק שמולי: כך היה וכך יהיה. נוכל להיות גם ברחובות ולתבוע בתקיפות שינוי במדיניות ומצד שני לעשות זאת סביב אג'נדה קוהרנטית, מבוססת ומאוזנת. במקום לזרוק סתם סיסמאות באוויר ולהפוך את הכאוס לאג'נדה.

גיל עציון: אני מסכים עם רוב הדברים שנאמרו פה אבל אני יכול להגיד שמיום שבת בערב שחלק מהסטודנטים היו בהפגנה. הסטודנטים הסכימו מאוד עם מה שעשינו והם מפחדים שנזנח את חוק טל. רובם חושבים שאם נמשיך בכל הכוח בחוק טל יהיה אפשר לשנות משהו בתחום. הם חוששים שניכנס לכל נושא האלימות. הם חוששים שנקבל את התווית של החברה שעושים את הבלגן. כרגע אנו צריכים את כל הכוח על מנת לשנות ונמשיך עם זה. אחרי זה אפשר להמשיך עם אלף ואחד דברים שהם בעייתיים. חוק טל זה לא רק גיוס דתיים אלא גיוס כולם, גם דתיים וגם ערבים וגם נגד המשתמטים היהודיים. זה לא בדיוק פוליטי. אני לא ראיתי בשום תמונה שהייתה בשבת שלטים של קדימה או מרץ.

אורי רשטיק: אני גם אגיד כמה דברים, אנו צריכים לשאול את עצמנו מה עומד מאחורי המחאה כי היא מאוד מפוזרת, דיוור, חוק טל וחינוך. הבסיס של המחאה אומר לכולנו זה שמדינת ישראל היא מדינה ולא לוקחת אחריות על אזרחיה. אנו כהתאחדות כל פעם שנבוא ונגיד שהיא לא לוקחת אחריות ונדע על מה אנו רוצים שהיא תיקח אחריות נצליח להביא לשינוי. כשבאנו ואמרנו אנו רוצים שוויון בנטל הייתה לזה התייחסות. אבל תוך שבועיים שלושה אני מקווה או לא שזה יגמר לכאן או לכאן ולכן צריך לעשות תהליך מקביל בעיני שגם נוגע לתקציב המדינה שבא ואומר מה הם היעדים הבאים להתאחדות הסטודנטים. היינו רוצים שמדינת ישראל תיקח אחריות בעיני אחרי חוק טל, בחינוך. זה נוגע גם לחיי היום של המכללות לחינוך ואחרי זה לבחון בשבועיים הקרובים עם צוות לבחון אספקטים בתקציב המדינה ולראות על מה סטודנטים שמים את התחת שלהם בעניין הזה. זה לא הזמן לאמירות אמורפיות על צדק חברתי. אנחנו צריכים להצביע על נקודות ספציפיות ואני אשמח עם נעבור לעניין קונקרטי ונעביר אותם לנשיאות על מה רוצים לשים דגש על מה שמסתיים העניין עם חוק טל.

שחר עבוד: אני חשוב שבסוף כולנו אומרים אותו דבר. לא מעניין אותי ההפגנה שבוע הבא או המאהל. אני לא אוהב להחזיק מאהלים, זה לא כלכלי, לא נכון וזה בזבוז זמן. המשמעות זה לבוא ולהגדיר ולהתמקד בשבועיים הקרובים בדברים רלוונטיים ואתם לקדם. הכל פוליטיקה בעולם וזה בסדר שנעשה דברים פוליטיים זה תפקידנו אנו מייצגים ציבור ולכן אני אומר עוד פעם מה שצריך לקראות כמה שיותר מזה זה שנגדיר דברים. אנו אומרים שחינוך זה אחד הדברים החשובים. לדעתי זה אחד הדברים החשובים שצריך להעלות אבל זה לדעתי זה מה שצריך לקרות ובאותה דחיפות כי למי שלא יודע יכנסו עוד אלפי מורי קבלן למערכת החינוך בישראל וזה ממשיך לפגוע בשכר של אנשים, המשך פגיעה בתעסוקה וזה נושא שיש לו דחיפות וקונצנזוס וזה נושא שכדאי שנתייחס אליו.

יאיר הראל: קודם כל אני רוצה להדגיש פה משהו שאמרו מקודם, משהו שאני שומע המון מהסטודנטים. חשוב שאם נעשה את הפעילות שקשורה לפעילות של המחאה החברתית לא נקרא לזה צדק חברתי. כי זה להמשיך לעשות את מה שדפני עושה בחודשים האחרונים ומה אתם מתעסקים איתה בכלל זה עושה לנו שם רע וחשוב שלא ניפול לעניין הזה. ובקשר למה שאורי אמר אני לא חושב שצריכים לעשות את זה עוד שבועיים שלושה ארבעה אלא כבר מעכשיו. כי אם לא נחליט את זה עכשיו נמצא עצמנו אבודים לגמרי.

אסף כהן: אני חושב שההתאחדות יכולה לצאת עם סלוגן חברתי של קרע חברתי, כי זה היעדים שאתה מציב לך. נותנים הרבה מאוד נקודות. תאחדו את הנקודות ותגידו זה היעדים וזה מה שאני רוצה לדעות. כי להתפזר לא נתפוס ועם סלוגן חזק ענית על כל הדרישות.

נועם וייצנר: אני חושב שההבדל בינינו לבין אנשים אחרים שמדברים על המחאה החברתית זה שאתם צריכים לתת דין וחשבון לסטודנטים. אבל אי אפשר לנתק את המאבק שלנו לשוויון בנטל מהמאבק החברתי. אני כן רואה את זה כסעיף מתוך מה שאנו עושים. אני גם חושב שיש חיבורים מאוד ברורים בין מה שאנו עושים עכשיו לבין מה שעשינו שנה שעברה. לי באופן אישי פחות קריטי אם חרדי ישרת בצבא אבל זו כן הזדמנות להכניס אותו להשכלה גבוה ולעבודה וזה קו שכן אפשר לעשות את החיבורים. הדגש שלי הוא החידוש של הסטודנטים שזה לא רק עניין השירות אלא עניין החיבור לעולם התעסוקה ולימודי ליבה וחיבור לחברה הישראלית וזה דבר שהכי חשוב. זה אתגר שיכול לשנות את החברה הישראלית.

איציק שמולי: אני רוצה לסכם את הדיון בעניין הזה. לחבר את הדברים של שחר וחלק מהדברים שנאמרו. ברמה העקרונית ההתאחדות הובילה את המחאה החברתית כלכלית ועדיין מובילה אותו. נוצרה משוואה בלתי אפשרית שהמחאה היא מחאה והדרך להשפיע היא רק דרכה. ייתכן והסטודנטים יהיו ברחובות ואני מקווה שזה יהיה מוקדם ממה שאנשים חושבים ושה יהיה סביב תקציב המדינה. לא נכון לצאת אם לא ברור לנו מה הדרישות הממוקדות בתקציב שאנו הולכים לתבוע. לכן אם יש סיכום אופרטיבי של החלק הזה זה אולי לעשות את מה שאסף אמר ואורי גם דיבר על זה זה העניין של עבודת מטה סביב התקציב. אני חושב שבשלושה שבועות הקרובים נהיה עסוקים עד מעל הראש עם השוויון בנטל ולא נפצל כוחות ברמת השטח וההפגנות. אבל מה שנעשה עד אז זה עבודת מטה מאוד רצינית כדי לנסות ולמקד את הדרישות שלנו סביב תקציב המדינה ואני מקווה שעד אז אנשים ידאגו לא לרסק את המחאה. הסיכום העקרוני הזה מקובל על כולם? (כן). מה שאני מבקש עמיחי יש כמה כלכלנים שאנו בקשר טוב איתם אז בואו נעזר בהם, יור"ים שרוצים לקחת חלק בתהליך הזה שיפנו לעמיחי.

איציק שמולי: אנחנו עוברים לנושא השלישי בתחום החברתי והוא הנושא של המכללות לחינוך בעניין מצב החינוך הציבורי ונושאים שהפורום חינוך רוצה להעלות על הפרק.

ליטל וייס: הכנו מצגת, המטרה של המצגת זה שתתנו את תמיכת הנשיאות בנושא הזה. יש נושאים חשובים בתחום החינוך והרעיון הוא שנתחיל לטפל בזה בצורה שיטתית ויש גם רעיון של ארגון..

איציק שמולי: לא יהיה שום ארגון נוסף. כדי להבהיר זאת כבר בהתחלה. כל הפעולות יהיו במסגרת ההתאחדות או הגופים שלה, ואת האג'נדה הצודקת שאת מציגה כאן ניתן לאמץ בנשיאות ולקדם באמצעותה.

ליטל וייס: נגיע לזה עוד מעט... יצא מכרז של משרד החינוך כדי להעסיק מורים נוספים כמורי קבלן והצורך הזה נובע מכך שבד"ח טרכטנברג יש יום לימודים ארוך. הדרך המהירה היא להעסיק מורי קבלן. (מציגה מצגת). בכך יועסקו סטודנטים חסרי ידע בחינוך. המכרז הזה הוא צעד נוסף משמעותי בדרך להפרטת כל מערכת החינוך לחלוטין, זה צריך להיות ברור. אם תדברו עם מנכ"לית משרד החינוך ושר החינוך הם מאמינים שזו הדרך להחזיק את משרד החינוך. זה נשמע מאוד מתבכיין אבל מורה כזה לא ילמד את הילד שלכם בצורה הכי טובה שיכולה להיות אם אין לו ביטחון תעסוקתי. לשאלתו של איציק, ארגון הסטודנטים לחינוך והוראה...

איציק שמולי: לא הצגתי שאלה, זו הייתה אמירה מאוד ברורה. אג'נדה כן ארגון לא.

ליטל וייס: אחד הסקטורים בלימודים זה הסקטור של חינוך. בשנה האחרונה מתוך ניסיון להמשיך משהו שנוצר זה שקם יור"ים של מכללות לחינוך שהצלחנו להגדיל אותו ולאסוף גם את אחראי החינוך, כלומר אנשים שיש להם מנדט להחליט. הסיבה שכך קראנו לזה זה שאנו צריכים משהו בתוך ההתאחדות שתהיה קורת גג לנושא הזה. אם יהיה רכז מטעם ההתאחדות שיטפל בנושאי החינוך זה יהיה מעולה.

שחר עבוד: מערכת החינוך בישראל אין לה תוכנית וזה מתחיל מזה שבעשרים שנה האחרונות מנסים לייצר פרופסורה. מורים שיגיעו לבתי הספר יגיעו מקצועיים ועם שנות ניסיון ובמקביל לזה עושים תוכניות בהם מכניסים אנשים לאחר 6 שבועות למערכת החינוך. שנה הבאה מכניסים מלא סטודנטים ללמד בכיתות. אותו דבר אנו יכולים להגיד לגבי הצורך הזה לייצר מערכת ציבורית דיפרנציאלית ובמקביל לפתח הוראה פרטית. מי שלא יודע 15 אלף מורי הקבל חברים באי אלו עמותות שתפקידן לעשות כסף מההוראה והם משפיעים על החינוך של הילדים שלנו. זה אומר שאין פיקוח ואין מטרה זה אף פעם לא מוגדר כמו שצריך בתוך המכרזים. איך בודקים מי זה מורה ואיך הוא עושה את העבודה שלו והאם הוא עושה עבודה טובה. הדבר הכי משמעותי במושג של מורי קבלן זה שחייבים להבין שחוץ מהבעיה בהעסקה שלו, מי שבא כמורה קבלן הוא שונה ממורה אחר. מה שנוצר במערכת החינוך זה מצב שיש כבר היום חלק שכותבים תוכניות חינוכיות ואלה שלא. אלה שמעבירים שיעור והולכים הביתה וזה אומר שהילד יכול לעבור עם מורה אחד תהליך חינוכי מאוד ברור ומורה אחר שבא ולא מעניין אותו כלום. הילד לא עובר תהליך שלם. זה מה שעלול לקרות מכניסת מורי קבלן וספציפית מיום לימודים ארוך. לימודים אחר צהריים לא יהיו קשורים ללימודי היום. הקשר ביניהם יהיה מקרי בהחלט. אנו מכווני מטרה ואנו רוצים לשים דגש על הרבה נושאים וספציפית עכשיו אנו רוצים למנוע עוול חברתי כי הדבר המשמעותי ביותר שיצא זה טרכנברג שהגדיר את גילאי 3 עד 4 ובשני הכלים האלה מערכת החינוך פגעה קשות.

איציק שמולי: מסכים עם כל מילה. עכשיו תסביר לי למה אתה רוצה להקים ארגון ולא להמשיך את העבודה במסגרת פורום של ההתאחדות?

שחר עבוד: כי צריך שזה יהיה משהו קבוע שיעבדו על זה כל הזמן..

איציק שמולי: להבנתי הפורום נפגש השנה באופן קבוע עם נציגות של ההתאחדות בכל פעם, שם לעצמו מטרות שנתיות ועוד.. לא ברור לי מה המטרה של לנסות ולהקים עוד גוף פנימי בתוך ההתאחדות.

ליטל וייס: נציגים של ההתאחדות היו בדיונים... יובל היה גם במפגש..

איציק שמולי: ברור, כי אנחנו צריכים להיות שם לרשותכם כל הזמן. אבל אל תפרשו את הנוכחות של מישהו מההתאחדות בצורה לא נכונה. יש רק גוף אחד שרשאי להחליט על צעדים ארגוניים וזו הנשיאות, ובדרך כדאי גם לעבור את יו"ר ההתאחדות ולשאול לדעתו.

ליטל וייס: אבל אין כוונה כזאת. אתה לא מקשיב.. אנחנו רוצים לפעול במסגרת ההתאחדות..

איציק שמולי: מעולה, אז תמחקי את המילה "ארגון" מהמצגת, היא לא במקומה.

דנה שיפר: יש פה שני היבטים, ההיבטים של החינוך וההיבט המשפטי של לקחת עבודה מאנשים שעבדו בשביל זה. אני חושבת שאולי יהיה חשוב שיהיה שיתוף פעולה של עוד גורמים נוספים. הפגיעה הראשונית תהיה קודם כל במורים הוותיקים לכן לדעתי צריך להיכנס לזה בכל הכוח.

ליטל וייס: אנו בקשר עם ארגון הגננות החדש ועם ארגוני המורים למיניהם וכמובן שכולם נגד זה ואנו הגוף שאמור להוביל את המאבק הזה. לנו בתור סטודנטים שנכנסים למערכת הזאת יש את הכוח כי המורים כלואים ואין להם מה לעשות. לנו יש את הכוח לשנות את זה.

אורי רשטיק: אני חושב שיש עוד ממד חשוב בסיפור הזה שבגללו חייבים להירתם מעבר לנושא של איכות החינוך והקבלנות. האלמנט של העסקה קבלנית ואין תקינה קבועה כדי להחיל את הרפורמה של גיל שלוש ויום לימודים ארוך זה פתח לחיסול הרפורמה. כי כך אפשר לבטל את הרפורמה וכל כך התגאינו בזה שהצלחנו להביא את ההישגים האלה אז המאבק על הדבר הזה הוא המשך ישיר של מאבק הצדק החברתי ואסור להתעלם ולשכוח. אנו רוצים שיהיה חינוך איכותי, שהמורים ישתכרו כמו שצריך ושיום לימודים ארוך חנים מגיל 3 יהיה לתמיד ועל זה חייבים לשים דגש.

אסף כהן (צפת): שיהיה לכם בהצלחה עם כל האמביציה לשנות אבל בתור אחד שנפלט ממערכת החינוך יש את המורים שבגיל מסוים לא מעניין אותם כלום כי לפעול רק לטובת המורים זה לא נכון. יש הרבה טענות לגבי המוסד של המורים השאלה איך אתם מטפלים בזה.

שחר עבוד: במערכת החינוך חייבת להיות גמישות והיא לא צריכה לבוא בשיטה של להכניס עובדי קבלן אלא לאפשר לאנשים בעלי תפקידים לפעול עם יותר אחריות. נוצר מצב שמרצים ברגע שנכנסים לקביעות לא רוצים אותם יותר במערכת והם קבועים. אם מערכת החינוך לא תוכל לשחרר אנשים כשצריך.

אסף כהן (צפת): צריך לדבר על תוכנית חינוך קבוע של גן, בית ספר שזה הבסיס.

ליטל וייס: אני עם כל הרצון הטוב עושה תואר במתמטיקה. בסופו של יום לא קיבלתי את ההכשרה כדי לבנות תוכנית לימודים חדשה. בכל אופן אנו נפגשנו במשרדי ההתאחדות ביום חמישי האחרון, גם יובל ליווה את הארגון מימיו כפורום.

איציק שמולי: יובל מלווה אתכם בהקשר של התוכן, האג'נדה והפעולות. כל השאר, אם יש בכך רצון, בסמכותי ובסמכות הנשיאות.

ליטל וייס: רעיונות שעלו בשביל לעצור את המכרז זה יצירת קמפיין נגד המכרז, עלתה הצעה של להחתיים סטודנטים על הצהרה שהם מתחייבים לא לקחת חלק במכרז ולהקטין את הכוח שכן עתיד להיכנס למערכת, להסביר לסטודנטים לחינוך והוראה על השלכות ועוד כל מיני פעילויות, הפגנה אחת גדולה שאנו רוצים שתהיה לפני החזרה ללימודים ומשהו שהתבלטנו לגביו זה השבתת בתי הספר כשהם עתידיים לחזור ללימודים – על כך לא הייתה הסכמה, זה היה חצוי. אנו צריכים אתכם כדי שכולם ייקחו חלק במאבק הזה כי זה מאוד רלוונטי. איפה אנחנו נכנסים לתמונה, אז מדובר בתמיכה והשתתפות נציג בכל ארגון בו לומדים חינוך.

רועי עזרא: כעורך דין, השגת גבולות המקצוע זה אחד הדברים הכי חמורים שיש לגבי העניין המשפטי. אני יכול להגיד שלגבי החינוך אין חוק שמסדיר זאת אבל יש משהו מאוד מהותי שאם ינקטו בפעולה משפטית זה יעשה את הבאזז שלו גם אם לא ישיג את שלו. יש פה קייס מאוד טוב גם אם לא

משפטי מובהק גם לגבי ביטול מכרז מידי. אני חושב שזה יעלה לכותרות ויעשה את האפקט ולדעתי זה יעזור לכם המון.

אייר הראל: אני לא הבנתי את העניין של ארגון הסטודנטים לחינוך ברגע שנתנו את הטייטל הזה זה הופך לגוף משל עצמו. ארגון הסטודנטים לרפואה נמצא כי הוא חלק מהאוניברסיטה. בקשר לכך זה חלק מהדברים שאנו נאבקים ואנו צריכים לקחת זאת על עצמנו ולא לעשות זאת בשם אחר אלא בשם התאחדות הסטודנטים וכל מי שלא מכללה לחינוך גם לי אין הרבה סטודנטים אבל בסופו של דבר 50 אלף הולכים להיות מורים. מכל מכללה יוצאים בסופו של דבר מורים שהולכים לחנך את הילדים שלנו. מה יהיה אם מחר האגודות במכללות הציבוריות גם יקימו ארגון כי הצרכים שלהן שונים מהאוניברסיטאות?

איציק שמולי: אני רוצה להפריד בין המהות לבין הטכניקה. במהות חשוב לי לדעת דבר אחד, מי בדק את הנתונים של הדבר הזה.

ליטל וייס: ההתאחדות.

איציק שמולי: לגבי התוכן זה מספיק ומבחינתי אני מוכן לתמוך, אם כי אני רוצה לוודא וידוא ולדעת שכל מה שכתוב בנייר העמדה של ההתאחדות הוא מדויק עד רמת הפסיק. אני רוצה להבין את עניין הארגון. היום זה פורום פנימי מתוך התאחדות הסטודנטים. אני לא מבין איך זה מופיע ככה ונכנס על הדרך במצגת בפונט 4. אני לא חושב שאתם מבינים מה מידת הנפיצות של זה- מחר כל יו"ר יקים פורום ולא יהיה בית אחד לסטודנטים. אם ההתאחדות נותנת את השם והאמצעים – אתם תפעלו מתוכה.

שחר עבוד: יש שתי סיבות, כי בנושא של חינוך חוץ מזה כדי שישבו קבוצה שהיא גם המענה הכי נכון לנושאים של חינוך או ששר החינוך פונה יהיה למי לפנות. מה ההבדל בין עמותת הסטודנטים למשפטים בישראל.

איציק שמולי: אם מחר יבואו המכללות הפרטיות ויגידו שאנו רוצים להקים ארגון למכללות, למה כי יש לנו צרכים מיוחדים. ואחריהן האוניברסיטאות. ואחריהן המכללות הציבוריות. ואחריהן ההנדסאים. אתה מבין שאתה כורת את הענף שעליו יושב הבית הזה? זה לא יהיה.

שחר עבוד: אז אתה לא הבנת.. השם לא מעניין אותנו. המטרה לייצר פורום חזק כי יושבים מצד אחד יו"רים ומצד אחד נציגי חינוך ומצד שני פעילים של קבוצות. לא מעניין אותנו השם.

איציק שמולי: אבל יש פורום!! תגיד מה צריך כדי לחזק אותו ואל תרוצו להקים לי גופים חדשים..

שחר עבוד: בסדר, חשוב רק שתהיה פונקציה כזאת שכאשר יש נושאים חינוכיים יהיה את הפונקציה לפנות אליה שהוא נציג הסטודנטים בנושא חינוך בישראל.

ליטל וייס: השם לא רלוונטי, אפשר לקרוא לזה פורום. לא אכפת לי איך זה יקרא.

שחר עבוד: בדיוק כמו ששריקי החליט להילחם על נושא מסוים אנו נאבקים על זה בתקציב שלנו.

יובל בדולח: קודם כל אתם צריכים להבין שבכל מה שקשור לחינוך יש שתי מחלקות שמתעסקות עם זה. הפורום לא תפקידו להתעסק בבעיות הפרטיות של סטודנטים לחינוך. אני יושב בפורום הזה אתכם כדי לפעול בנושאי תוכן- לגבי המכרז ויש נייר עמדה. צריך לציין שהמכרז מדבר רק על יום לימודים ארוך ויש הבטחה שלא יהיו מורים נוספים והם סותרים אותה. זה מאבק שאנו מנהלים אותו שנה שלמה. לפחות בתפיסה שלי אני לא רואה את זה כמשהו נפרד ממה שקורה בהתאחדות.

שחר עבוד: אתה מייצג את הסטודנטים לחינוך.

איציק שמולי: הוא וגם אני וגם אתה מייצגים את כל הסטודנטים בישראל ובתוכם, כך גם את הסטודנטים לחינוך. להזכירך, אני מגיע משם...

עמיחי גרין: אם נכנסים למאבק הזה חשוב להיות רציניים. זה לא חוסך ממי שהולך להוביל זאת זה לעשות גם את העבודה הזאת. זה לא שוויון בנטל שיש עוד אלפי ארגונים. אם אנו מובילים את זה חייבים לדעת על מה מדברים כי בפגישה האחרונה היה הרבה חוסר ידע, כי מה לעשות זה מכרז מסובך וזה הרבה עמודים וזה לא חומר פשוט ובאופן כללי המטרה של התוכנית טובה. תעשו את המאמץ הזה. כי פעם שעברה שבאנו עם נתונים לא נכונים- קיבלנו בראש.

ליטל וייס: אני חייבת להוציא את עצמי באמת היור"ים של המכללות לחינוך ושל האוניברסיטאות עושים את העבודה כמו שצריך וכל מי שנמצא שם באמת של לנסוע לבית ברל כל שלוש שבועות זה לא כיף ועושים זאת.

עמיחי גרין: למשל כשעשיתי מיפוי של המלצות ועדת פלסנר זה דורש מאמץ ועבודה. אחר כך בסוף אתה תבוא מול התקשורת אתה צריך להבין. חשוב להבין את זה כי ידע בסוף זה כוח.

תמר מייבוים: אני מאוד מזדהה עם המאבק שלכם ואני חושבת שצריך להגדיר את זה כחלק ממאבק בחינוך. צריך לחבר את זה יותר לסטודנטים.

שחר עבוד: הבסיס שלנו אומר שאנו בכלל לא מדברים על מורי קבלן אלא אנו מדברים על מערכת חינוך שוויונית, ההפרטה במורי הקבלן זה חלק מזה. מה שחשוב להבהיר שיש לנו נקודה שהיא נקודת אל חזור. ב-1 בספטמבר או שיהיו לנו אלפי מורי קבלן במערכת החינוך או שלא. קודם כל אנו מדברים על זה שבמכרז הנוכחי מדברים על גיוס שמונים אחוזים מורים שיהיו סטודנטים וזה אומר שילכו לעבודה בתחום הזה יקבלו שכר נמוך ללא בטחון תעסוקתי. דבר שני זה יותר משמעותי אני מדבר על החברה הישראלית, זה פוגע בחינוך של הילדים שלנו במה שהם עוברים בכיתה, במי מכשיר את זה. על הדרך מדברים על עובדי קבלן ועל מרצים מן החוץ.

ליטל וייס: הצעת הצבעה – תמיכת הנשיאות במאבק והגדרתו כמאבק של ההתאחדות וזה אומר שיהיה בפורום הזה גם סטודנט מכל קמפוס וכמובן נציג ההתאחדות?

שחר עבוד: עד שבוע הבא אפשר להציג עוד החלטה ספציפית עקרונית. אנו מדברים על זה שבהגדרה שלנו המכרז לא יתקיים ב-1 לאוגוסט.

איציק שמולי: אני מציע משהו כזה, אני הייתי בטוח שזה בא כנושא לדיון ולא כהחלטה, וחבל שלא הכנתם אותנו מראש כי לא ברמת אפשר להצביע על זה- זה לא מופיע גם בכתבי ההצבעה. אני כן חושב שלתת תמיכה עקרונית למהלך ולפורום בצורה של ישיבה של נציג קבוע שמחייב את ההתאחדות אני מוכן לקבל- זה לא דורש אישור נשיאות. אני חושב שקצת עם כל הפעולה הקונקרטית של השטח אנו לא שם עדיין והנשיאות גם לא בשלה לקבל על זה החלטה היום. מה שאני מציע זה שאם הדבר הוא דחוף והוא בוער נחליט על זה שהנשיאות תתכנס עוד פעם בשבועיים הקרובים, אולי במסגרת הבחירות לסגן בשבוע הבא. זה מקובל אבל אני מרגיש לא בנוח שאנשים לא יודעים מה יש במכרז. אני רק רוצה לדעת שההחלטה מחייבת את הנשיאות ואני לא רוצה להתחייב על משהו שאני לא יודע על מה בדיוק. העמדה העקרונית נגד הפרטה במערכת החינוך היא מקובלת עלי כמובן אבל אי אפשר לעשות איתה שום דבר, וכדי לומר משהו קונקרטי יותר בעניין המלצות טרכטנברג צריך ללמוד יותר לעומק ולהכין גם את הנשיאות כראוי.

שחר עבוד: מראש להתעסק בסעיפים במכרז זה להגיד שמקובל שיהיו עובדי קבלן במערכת החינוך.

איציק שמולי: אתה מבין שהדיון כרגע הוא ביני לבינך וחצי מהאנשים לא יודעים על מה אתה מדבר כלל.. אפילו לא על איזה מכרז ועל איזו החלטה... זה לא שוק, אני לא מעלה להצבעה דברים שלא אמרנו מראש שיצביעו עליהם בטח כאשר לרוב חברי הנשיאות לא ניתנה ההזדמנות ללמוד ולהיערך מראש כי לא שלחנו חומר.

דנה שיפר: מה שאתם אומרים אתם צודקים. העניין ששחר מדבר ואצלי יש חינוך ולא הוראה ובאנו להקשיב. מה שהם רוצים זה תמיכה חיצונית. המטרה לעצור את המכרז עצמו. לא בטוח משפטית שיש דרך לעצור.

ליטל וייס: משרד החינוך לא מחויב לכלום כי מי שמעסיק זה חברות קבלן.

איציק שמולי: אני מבקש את הדבר הבא, אני מבקש שנכנס את פורום חינוך שבוע הבא ואני גם אשתתף. נכין את הצעת ההחלטה את כל השורה של הפעולות לנשיאות שתתכנס תוך שבועיים מהיום ונכנס את האופציה המשפטית. נביא דיון מסודר לנשיאות.

ליטל וייס: לי חשוב שזה יהיה לפני ה-19 ליולי ולי חשוב לשים שם את העמדה של ההתאחדות.

איציק שמולי: אנחנו נדון בזה בנשיאות הקרובה ובפורום חינוך שבו אשתתף בעצמי.

-הישיבה נעולה-